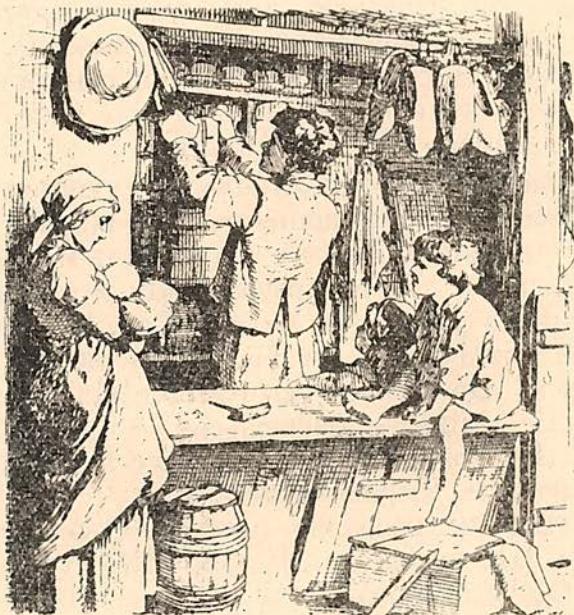

оставя Анна и децата да протягатъ ржка за троха хлъбецъ?

Той мислилъ, мислилъ и решилъ да поискъ отъ господаря си малко пари въ заемъ. Ще му заложи лодката си, па и всичките си рибарски принадлежности. А може и да му ги продаде.

— Какво да се прави? Жалко ми е за тъхъ. Хлъба си изкарвахъ съ тъхъ, но ще ги продамъ. Ще взема много пари да купя стока, ще отворя дюкянче на Анна. Нека сама изкарва хлъбъ за себе и за децата докато се върна.

Така мислилъ, решавалъ и решилъ най-после. Но като се върналъ здравъ у дома и го посрещнала Анна съ болно дете и на ръце малкото, което той още не билъ виждалъ, страшна му се видѣла раздѣлата съ тъхъ и той не се решилъ да ѝ каже, че ще заминава. Оставилъ този разговоръ за другъ денъ.